

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 276/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. septembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť R. V., K., zastúpeného advokátkou JUDr. Z. K., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 56/2006 a jeho uznesením z 22. júna 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. V. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júla 2008 doručená sťažnosť R. V., K.(ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. Z. K., K., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé

súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 56/2006 a jeho uznesením z 22. júna 2007 (ďalej len „uznesenie z 22. júna 2007“).

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 27 C 38/04-81 z 30. novembra 2005 bola sťažovateľovi ako žalovanému v 2. rade uložená povinnosť vypratať nehnuteľnosť - spornú časť rodinného domu na... ulici č. 4 v K., čím bolo vyhovené nároku žalobkyne v 2. rade. Zároveň bola sťažovateľovi uložená povinnosť zaplatiť úspešnej žalobkyni v 2. rade trovy konania spolu v sume 71 250 Sk. Predmetným rozsudkom bol nárok žalobkyne v 1. rade voči žalovanému v 1. rade vylúčený na samostatné konanie.

Sťažovateľ podal proti rozsudku okresného súdu č. k. 27 C 38/04-81 z 30. novembra 2005 odvolanie. Odvolacie konanie bolo vedené krajským súdom pod. sp. zn. 4 Co 56/2006.

V priebehu odvolacieho konania žalobkyňa v 2. rade podaním doručeným krajskému súdu 27. apríla 2007 zobrala späť svoju žalobu voči sťažovateľovi z dôvodu, že sťažovateľ 1. júna 2006 nehnuteľnosť - rodinný dom - už vypratal a odovzdal jeho vlastníkom.

Sťažovateľ sa po oznámení o späťvzati žaloby vyjadril, že so späťvzatím nesúhlasí, pričom poukázal na dôvody svojho odvolania, ako aj na dôsledky zastavenia súdneho konania na základe späťvzatia žaloby na rozhodovanie o trovách konania.

Krajský súd uznesením z 22. júna 2007 pripustil späťvzatie žaloby, zrušil rozsudok okresného súdu mimo výroku o vylúčení veci na samostatné konanie a v rozsahu zrušenia konanie zastavil. Krajský súd taktiež rozhodol o trovách prvostupňového konania, ako aj odvolacieho konania a sťažovateľovi uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni v 2. rade trovy prvostupňového konania v sume 71 250 Sk a trovy odvolacieho konania v sume 26 470 Sk.

Krajský súd v odôvodnení svojho uznesenia poukázal na to, že vo veci samej rozhodol podľa § 208 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý citoval takto: „ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa ale jeho rozhodnutie nie je doposiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.“ O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 2 OSP z dôvodu, že „žalovaný v 2. rade (sťažovateľ, pozn.) zavinil, že konanie sa muselo zastaviť“.

Sťažovateľ poukázal na znenie § 208 OSP platné v čase rozhodovania krajského súdu, podľa ktorého „Ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.“.

Porušenie svojich práv videl sťažovateľ v tom, že krajský súd svojim uznesením z 22. júna 2007 rozhodol v rozpore s § 208 OSP v znení platnom v čase jeho rozhodovania, keď pripustil späťvzatie žaloby napriek výslovnému nesúhlasu sťažovateľa so späťvzatím, zrušil rozsudok okresného súdu a konanie vo veci zastavil.

Sťažovateľ namietal porušenie svojich práv uznesením krajského súdu z 22. júna 2007 aj tým, že krajský súd ako súd odvolací rozhodol o trovách prvostupňového aj odvolacieho konania a sťažovateľ nemal možnosť „sa brániť“ proti takémuto rozhodnutiu.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že upovedomením o začatí exekúcie č. Ex 230/07 z 3. februára 2008 bolo začaté exekučné konanie na vymoženie pohľadávky žalovanej v 2. rade proti sťažovateľovi z titulu trov súdneho konania na základe exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného uznesenia krajského súdu z 22. júna 2007.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil porušenie označených práv uznesením krajského súdu z 22. júna 2007, zrušil toto uznesenie a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv uznesením krajského súdu z 22. júna 2007. Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 23. júla 2008. Z jej obsahu a príloh ústavný súd zistil, že na základe uznesenia krajského súdu z 22. júna 2007 ako právoplatného a vykonateľného exekučného titulu bolo začaté exekučné konanie 3. februára 2008 (upovedomením o začatí exekúcie č. Ex 230/07 z 3. februára 2008).

Z uvedeného vyplýva, že uznesenie krajského súdu z 22. júna 2007 nadobudlo právoplatnosť v čase presahujúcom dva mesiace pred doručením sťažnosti ústavnému súdu, a preto sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu podaná zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Pretože sťažnosť bola odmietnutá v celom rozsahu, ústavný súd o ďalších nárokoch na ochranu ústavnosti v nej uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2008